

Sygn. akt IV U 926/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania małoletniej Z. O. (1) reprezentowanej przez matkę K. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 5 maja 2017r. znak: (...)

o przeliczenie renty rodzinnej

I. umarza postępowanie w zakresie, w którym odwołanie uwzględniono w decyzjach z dnia 14 lipca 2017r., 18 czerwca 2018r. i 26 października 2018r.;

II. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje skarżącej Z. O. (1) prawo do przeliczenia od dnia 1 marca 2017r. renty rodzinnej po ojcu Z. O. (2) z uwzględnieniem dodatkowo:

– okresu zatrudnienia ojca skarżącej w Zakładzie (...) w E. i w Zakładzie (...) Spółce z o.o. w E. od dnia 1 grudnia 1992r. do dnia 31 grudnia 1998r., w tym podstaw wymiaru składek z tego okresu zatrudnienia takich, jak przyjęte przez organ rentowy w związku z wydaniem decyzji z dnia 26 października 2018r.;

– podstaw wymiaru składek z okresu zatrudnienia ojca skarżącej w Zakładzie (...) w E. i w Zakładzie (...) Spółce z o.o. w E. od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 9 czerwca 2002r. takich, jak przyjęte przez organ rentowy w związku z wydaniem decyzji z dnia 26 października 2018r.;

III. oddala odwołanie w pozostałej części;

IV. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 926/17

UZASADNIENIE

Małoletnia ubezpieczona Z. O. (1), reprezentowana przez matkę K. O., wniosła odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 5 maja 2017r., odmawiającej przeliczenia renty rodzinnej po ojcu skarżącej Z. O. (2) z uwzględnieniem jego zatrudnienia w Zakładzie (...) w E. i w Zakładzie (...) Spółce z o.o. w E. w latach 1992-2002, gdyż organowi rentowemu przedłożono kopie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7. W odwołaniu wywodzono, że przepisy nie wskazują na konieczność złożenia oryginałów dokumentów. Przywołano ponadto poprzedni okres zatrudnienia ojca skarżącej, tj. w (...) (...) w latach 1978-1992.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy powołał się m.in. na § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011r., Nr 237, poz. 1412) wywodząc, że wbrew twierdzeniu skarżącej, rozporządzenie to wskazuje na konieczność przedłożenia zaświadczeń, a nie ich kopii.

W toku postępowania Sąd pozyskał dane dotyczące zatrudnienia ojca skarżącej w (...) (...) (zaświadczenie Rp-7 z dnia 10 października 2017r. k.22 z informacjami uzupełniającymi następcy prawnego pracodawcy z dnia 4 grudnia 2017r. k.32 i z dnia 22 stycznia 2018r. k.49) oraz dokumentację osobowo-płacową z okresu zatrudnienia ojca ubezpieczonej w Zakładzie (...) w E. i w Zakładzie (...) Spółce z o.o. w E., udostępniając każdorazowo uzyskane dane pozwanemu organowi rentowemu. Czynności podjęte przez organ rentowy, m.in. z wykorzystaniem dokumentów pozyskanych przez Sąd, skutkowały wydaniem dalszych decyzji:

1. z dnia 14 lipca 2017r., uwzględniającej do stażu pracy dodatkowo grudzień 1999r. i grudzień 2000r., co skutkowało przeliczeniem świadczenia od dnia 2 października 2015r., tj. od daty, od której przyznano świadczenie (k.52 pliku RR);
2. z dnia 6 lutego 2018r., uwzględniającej zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 w (...) (...) od dnia 14 grudnia 1976r. do dnia 1 stycznia 1979r., co skutkowało przeliczeniem świadczenia od dnia 1 stycznia 2018r., tj. od miesiąca, w którym wpłynęły dokumenty;
3. z dnia 11 czerwca 2018r., uwzględniającej dodatkowo okres zatrudnienia w (...) (...) od dnia 2 stycznia 1979r. do dnia 1 czerwca 1979r., co skutkowało przeliczeniem świadczenia od dnia 1 lutego 2018r., tj. od miesiąca, w którym wpłynęły dokumenty;
4. z dnia 18 czerwca 2018r., uwzględniającej okres zatrudnienia i podstawy wymiaru składek w Zakładzie (...) Spółce z o.o. w E. od dnia 1 stycznia 1995r. do dnia 9 czerwca 2002r., co skutkowało przeliczeniem świadczenia od dnia 1 maja 2018r., tj. od miesiąca, w którym wpłynęły dokumenty;
5. z dnia 26 października 2018r., uwzględniającej okres zatrudnienia i podstawy wymiaru składek w Zakładzie (...) w E. od dnia 1 grudnia 1992r. do dnia 31 grudnia 1994r., co skutkowało przeliczeniem świadczenia od dnia 1 października 2018r., tj. od miesiąca, w którym wpłynęły dokumenty.

Ostatecznie w ten sposób organ rentowy nie uwzględnił jedynie okresu zatrudnienia Z. O. (2) w Zakładzie (...) w E. od dnia 1 września 1992r. do dnia 30 listopada 1992r. wobec braku potwierdzenia tego okresu w dokumentach.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie prawie w całości zostało uwzględnione w kolejnych decyzjach organu rentowego z dni 14 lipca 2017r., 18 czerwca 2018r. i z dnia 26 października 2018r. W tym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu na podstawie art. 477¹³ § 1 kpc (pkt I. wyroku). Należy zaznaczyć, że na umorzenie postępowania nie miały wpływu decyzje z dni 6 lutego 2018r. i 11 czerwca 2018r., uwzględniające okres zatrudnienia ojca skarżącej w (...) (...). Te dwie decyzje zostały wywołane nowym wnioskiem ubezpieczonej, złożonym dnia 8 maja 2017r. (k.43 pliku RR), czyli po wydaniu decyzji kontrolowanej w niniejszej sprawie, a więc nie dotyczyły zakresu objętego zaskarżoną decyzją, odnoszącej się wyłącznie do okresu zatrudnienia Z. O. (2) w (...) w (...) Sp. z o.o. w E..

W pozostałym zakresie stan faktyczny sprawy istotny dla rozstrzygnięcia, tj. okoliczność zatrudnienia Z. O. (2) w (...) w (...) Sp. z o.o. w E. oraz związane z tym wysokości rocznych podstaw wymiaru składek, okazały się ostatecznie bezsporne. W szczególności strony nie kwestionowały pozyskanej w toku procesu dokumentacji płacowej, z której wynika, że ojciec skarżącej uzyskiwał wynagrodzenie w (...) w E. dopiero od dnia 1 grudnia 1992r.

Wobec powyższego należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zmianami; dalej ustawa emerytalna) okresami składkowymi są m.in. okresy ubezpieczenia, czyli okresy opłacania składek

na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz okresy nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek, o którym mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych. Skoro nie ma dowodu ani na to, że Z. O. (2) otrzymał wynagrodzenie za pracę w (...) w E. za okres od dnia 1 września 1992r. do dnia 30 listopada 1992r., ani na to, aby w miesiącach tych nastąpiło przekroczenia kwoty rocznej podstawy wymiaru składek, okres ten nie mógł zostać uznany za okres składkowy i tym samym nie mógł wpływać na wysokość renty rodzinnej zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 73 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy emerytalnej. Wobec tego co do tego okresu odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, gdyż w tej części zaskarżona decyzja odpowiada prawu (pkt III. wyroku).

Odwołanie należało natomiast uznać za zasadne co do daty początkowej, od której powinno nastąpić przeliczenie świadczenia wskutek uwzględnienia zatrudnienia Z. O. (2) w (...) w (...) Sp. z o.o. w E. oraz związanych z tym wysokości rocznych podstaw wymiaru składek. Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Przepis nie stanowi o tym, że znajduje on zastosowanie tylko wówczas, jeśli ubezpieczony odpowiednie dowody przedłoży już na etapie postępowania prowadzonego przez organ rentowy. Wobec tego bez znaczenia dla konieczności podjęcia wypłaty przeliczonego świadczenia od miesiąca wniosku jest okoliczność późniejszego pozyskania dokumentów wykazujących zasadność tego wniosku. Wystarczające jest w tym celu to, że złożony dnia 3 marca 2017r. wniosek o przeliczenie świadczenia, do którego dołączono dokument wykazujący zmianę nazwiska ojca skarżącej, dostatecznie wyraźnie ponawiał poprzedni wniosek (z dnia 16 września 2016r., rozpoznany odmownie prawomocną decyzją z dnia 14 grudnia 2016r.), a więc wniosek o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem okresu zatrudnienia ojca skarżącej w (...) w E. i w (...) Sp. z o.o. w E.. Jedynym zatem negatywnym dla ubezpieczonej skutkiem udowodnienia żądania dopiero w toku procesu mogło być to, że organowi rentowemu nie można przypisać odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w kształcie oczekiwanym przez wnioskodawczynię. Należy zaznaczyć, że tego rodzaju skutki wykazania racji ubezpieczonego dopiero na sądowym etapie postępowania były już przyjmowane przez Sąd Okręgowy w Elblągu w wyroku z dnia 12 października 2016r. w sprawie IV U 117/16 i znalazły akceptację Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 25 maja 2017r. w sprawie III AUa 62/17.

Wobec powyższego zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc tylko co do daty wypłaty świadczenia przeliczonego według zasad wskazanych ostatecznie w decyzji z dnia 26 października 2018r., tj. w ten sposób, że przyznano ubezpieczonej prawo do wnioskowanego przeliczenia renty rodzinnej po jej ojcu z uwzględnieniem okresów zatrudnienia w (...) w E. i w (...) Sp. z o.o. w E. i związanych z tym podstaw wymiaru składek już od dnia 1 marca 2017r. (pkt II. wyroku). Jednocześnie Sąd stwierdził na podstawie art. 118 ust. 1a a contrario ustawy emerytalnej, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt IV. wyroku).